

1888-03-12

þÿ α ± ± 3 3 » 1 0 ¬ Æ Í » » ± À μ Á - · ¼ Î ½

þÿ • Á μ Å ½ · Ä 1 0 ì Á ì 3 Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7971>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενικά

Πευκωσία
Ευπαιδείωση
Αρχαιοεπιστήμη

Παιρσο

Χρ. Παισιδοπούρος

Ἐν τῇ ἐριτίμῳ «Ν. Ἡμέρα» τῆς Τεργέστης κατεχωρίσθη μετάφρασις μακροῦ ἄρθρου τῆς «Ἐθνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἴτι ἐπράξμεν ὑπὲρ τῆς Κύπρου» ἐν ᾧ παρατηρεῖ ὁ συντάξας αὐτὸ Ἀγγλος ὅτι οὐδὲν ἐγένετο ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς νήσου. Πλὴν καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο πόρρω ἀπέχει τῆς ἀληθείας διότι κατὰ πολὺ ἀσθενεστέρα τῆς πραγματικῆς ἐξωγραφῆθῃ ἢ οὐκ ἐστὶν τῆς νήσου εἰκὼν. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου προτείνει ὁ γράψας ὅτι λυσιτελέστατον θ' ἀπέδανε διὰ τὴν Κύπρον ἐὰν ἰδρῦετο Πανεπιστήμιον ἐν Λευκωσίᾳ ἢ Πελοποννησίᾳ. Λυσιτελέστατον πράγματι τὸ τοιοῦτο καὶ πολλὰ ἄλλα λυσιτελεῖ ὑπάρχουν ἄλλα κατορθοῦνται μόνον ὑπὸ κυβερνήσεως τῆν λυσιτελείαν ἐπιδιωκούσης.

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς «Ν. Ἡμέρας» ἀναγινώσκωμεν καὶ τῆς ἐξῆς περικοπῆς κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου.

«Δέκα παρήλθον ἔτη, λέγει, ἄρ' ὅτου ἡ Κύπρος ἐπέθη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ διακαιοδοσίαν τῆς Ἀγγλίας, πολλὰ δ' ἐγένοντο ἔκτοτε πρὸς οἰκονομικὴν (!!!) τῆς νήσου ἀναγέννησιν ὑπὸ τῆν προσηγορικὴν διεύθυνσιν Ἀγγλων κυβερνητῶν, καίτοι δ' ἡ προσάρτησις ἐχαιρετίσθη μετ' ἀμέτρου ἐνθουσιασμοῦ, ἡ Κύπρος ἀνῆλθεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὸν βαθμὸν ἐκεῖνον τῆς εὐημερίας, οὐ μακρότερον εἶνε τὸ ὅτι δὲν γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς. Ἄλλ' ἐπέστη ἴσως ἡ ὥρα ν' ἀντιληρωθῶμεν τῆς εὐθύνης ἡμῶν πρὸς τὴν Κύπρον εὐρύτερον καὶ νὰ προσβῶμεν καὶ εἰς μέτρα μὴ σκοποῦντα μόνην τὴν ὑλικὴν αὐτῆς εὐημερίαν.»

Κατόπιν τὸ παγκόσμιον φύλλον ποιεῖται ἐπικλήσιν ἐκ μέρους τοῦ καταρτισθέντος Κομητῆατος πρὸς ἀνασκαφὰς ἐν Κύπρῳ καὶ παρωδῶν τὸ Σπαρτιατικὸν «Ἐν Σπάρτῃ ἐγεννήθη ταύτην εὐλίξ» λέγει πρὸς τὴν Ἀγγλίαν «Ἐν Κύπρῳ ἐγεννήθη ταύτην ἐρεῦνα».

«Φεβοῦ τὸ γῆρας οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον.» Τοῦτο μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν εἰς τὸ προαιώνιον φύλλον, τὸν χρονόληρον «Χρόνον», εἰς τὸν ὁποῖον τὸ γῆρας πρὸξένησε βεβαίως καὶ κωρότητα καὶ τύφλωσιν ἴσως δὲ καὶ διάσάλευσιν τῶν φρενῶν. «Πολλὰ ἐγένοντο πρὸς οἰκονομικὴν τῆς νήσου ἀναγέννησιν» λέγει. Τοῦτο σημαίνει τύφλωσιν εἰς μέγιστον ἰβαθμόν.

«Μαρτύριον τοῦ βαθμοῦ τῆς εὐημερίας εἶνε-
λέγει· τὸ ὅτι δὲν γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς».
Τοῦτο φανερώνει κωφάραν εἰς τὸ ὕψισον ση-
μεῖον. «Ἐπέστη πλέον ἢ ὥρα ν' σκερθῶμεν
μέτρα μὴ σκοποῦντα μόνον τὴν ὕλικὴν αὐτῆς
εὐημερίαν». Δηλαδή νὰ προβῶμεν πλέον καὶ
εἰς σύλησιν τῶν κειμηλίων τῆς ἐγυμνώσα-
μεν ἀρκούντως τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς
τῆς ἀνάγκη λοιπὸν νὰ διαυλακώσωμεν καὶ
τὴν γῆν τῆς νὰ ἀρπάσωμεν καὶ ὅσα ὑπ' αὐτὴν
εὔρωμεν. «Ἐν Κύπρῳ ἐγεννήθη» λέγει πρὸς
τοὺς Ἄγγλους ταύταν ἐρεῦνα». Δηλαδή τὸ
«ταύτην ἐρεῦνα» του ἰσοδυναμεῖ μετὰ: ταύτην
γύμνωσε ὅσον δύνασαι, ἐνόσω ὑπάρχεις εἰς
αὐτὴν, ὥστε ὅταν φύγῃς νὰ ἀφήσῃς τὴν γυ-
μνότητα εἰς τὰ ζῶά τῆς καὶ τὴν καταστροφὴν
εἰς τὰ ὄρυκτά καὶ κειμήλιά τῆς.

«Ἄρκει πλέον νὰ σκεπτῶμεθα περὶ τῆς ὕ-
λικῆς ἐκτὸς εὐημερίας ἀνάγκη νὰ σκερθῶ-
μεν καὶ περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας τῆς».
Τὴν ἔκαμαν δηλαδή σιόνην ὕλικῶς, καὶ τῶ-
ρα πρέπει νὰ τὴν κάμουν καὶ γὰς ρὶν-ἀρ-
χαιολογικῶς.

Ἀνάγκη λοιπὸν οἱ ἀτιπρόσωποι τῆς νήσου
νὰ προλάβωσι καὶ ζητήσωσι σαφεῖς ἐξη-
γήσεις διὰ τὰς ἀνασκαφάς, τὰς ἤδη γινομέ-
νας εἰς τὰ Κούκλια τῆς Πάφου ὡς καὶ διὰ τὰ
ἐν τῷ ἐκεῖ ἀνακαλυφθέντι ναῶ τῆς Ἀφροδί-
της εὑρεθέντα πολύτιμα κειμήλια καὶ ἐπιγρα-
φάς, τίνος πόλεως Μουσείου πρόκειται νὰ κο-
σμήσωσιν ἢ τίνος μεγιστᾶνος τὴν οἰκίαν νὰ κο-
λίσωσιν. Ὡς πληροφοροῦμεθα, αἱ συμφωνίαι
τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἐνεργούντων τὰς
ἀνασκαφάς Ἄγγλων εἶνε νὰ λαμβάνωσιν ἐ-
κεῖνοι τὰς ἡμισείας τῶν ἀνακαλυπτομένων
ἀρχαιοτήτων, αἱ δ' ἕτεραι ἡμίσειαι νὰ παρα-
δίδωνται εἰς τὸ Μουσεῖον, ἀλλὰ τίς ὁ ἐκ μέ-
ρους τοῦ Μουσείου μας ἐποπτεύων τὰς ἀνα-
σκαφάς; Πόσοι ἄρά γε ἀνεκτίμητοι θησαυροὶ
δὲν θὰ λαμβάνουν, πρὶν ἢ γνωσθῶσιν, ἀντίθε-
τον τῆς τοῦ Μουσείου ὁδόν;

Πρέπει λοιπόν να προτείνωσιν ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξετάζωνται καλῶς τὰ ἀνευρισκόμενα ὑπὸ εἰδημόνων καὶ τότε νὰ γίνεται ἡ διανομή καταλληλότατον δὲ πρόστιπον πρὸς ἀκριθεῖ ἐκτίμησιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας ἐνὸς ἐκάστου, ἔχομεν εὐτυχῶς καὶ τὸν ἐμπειρότατον περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ εἰδημονέστατον ἀρχαιολόγον κ. Χρ. Παπαδόπουλον δικαστὴν Ἀμμοχώσου. Ἄλλως, ἐάν ἀφεθῆ τοῦτο εἰς τὴν διακρίσιν τῶν Ἀγγλων, κατόπιν μάλιστα τῆς συμβολικῆς συμβουλῆς τοῦ «Χρόνου» «ἐν Κύπρῳ ἐγεννήθη ταύτη ἐρευνα», τὸσαύτη καὶ ταύτη ἐρευνα θὰ γείνη, ὥστε καὶ ἡ γῆ μας πλέον θὰ καταστῆ ἀναξία πάσης ἐρεύνης καὶ τὸ δῆθεν ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖόν μας.